

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-315/20-10

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 16-10-2020		
Prilog	Neposredno	Postom
Klasa: UP/II-034-02/20-01/526		
Ur broj: 383-01/20-17		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanche Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić članova vijeća, te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Capital Ing d.o.o. za inženjering – Zagreb, Ksaverska cesta 6, kojeg zastupa opunomoćenica Ljubica Lalić, odvjetnica u Zajedničkom odvjetničkom uredu Antun Stuparević, Ljubica Lalić, Domagoj Vuković i Anja Perković, Zagreb, Folnegovićeva 1B, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grada Jastrebarsko, Strossmayerov trg 13, Jastrebarsko, zastupan po gradonačelniku Zvonimiru Novoselu i Core d.o.o., Dubrovnik, Riječka 16A, zastupan po direktorici Kristini Babić, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2020.

presudio je

I. Odbija se tužiteljev zahtjev koji glasi:

„Tužba se uvažava. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/526, urbroj: 354-01/20-9 od 7. kolovoza 2020. te rješenje klasa: UP/II-034-02/20-01/526, urbroj: 354-01/20-10 od 21. kolovoza 2020. Odbija se žalba žalitelja Core d.o.o. iz Dubrovnika, Riječka 16A, protiv Odluke o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: izrada projektne dokumentacije za obnovu dvorca Erdody u Jastrebarskom, broj objave: 2019/S 0F2-0026826 naručitelja Grada Jastrebarsko kao neosnovana. Nalaže se tuženiku Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave da tužitelju naknadi odmjerene troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana presuđivanja pa do konačne isplate“.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem, točkom 1. izreke, poništava se Odluka o odabiru od 23. lipnja 2020. u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: izrada projektne dokumentacije za obnovu dvorca Erdody u Jastrebarskom, broj objave: 2019/S 0F2-0026826, naručitelja Grada Jastrebarsko. Točkom 2. izreke (ispravljena rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/20-01/526, urbroj: 354-01/20-10 od 21. kolovoza 2020.), nalaže se naručitelju Gradu Jastrebarsko, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama tuženika naknadi žalitelju Core d.o.o. Dubrovnik troškove žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kn. Točkom 3. izreke odbija se zahtjev odabranog ponuditelja za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

Protiv rješenja tuženika tužitelj podnosi tužbu u kojoj iznosi kronologiju ranijeg postupka javne nabave u kojem je sudjelovao kao jedan od ponuditelja. Smatra da je tuženik osporenim rješenjem povrijedio odredbe ZJN-a 2016, na štetu tužitelja, a osobito iz razloga što je na utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo. Navodi da je ponuditelj da bi ispunio uvjete za bodovanje bio dužan prema dokumentaciji, ponuditi životopis Stručnjaka 1 i građevinsku dozvolu odnosno naslovnice projekta ako iz građevinske dozvole nije vidljivo ime stručnjaka. Navodi da je činjenica da je tuženik u rješenju koje je prethodilo predmetnom postupku zauzeo pravno stajalište: „...naručitelj je postupio protivno citiranom članku 293. ZJN 2016, jer nije mogao tražiti da ponuditelj Randić i suradnici d.o.o. u postupku pregleda i ocjene ponuda dostavi dokument kojeg je bio dužan dostaviti u ponudi, a koji je predviđen kao dokaz specifičnog iskustva stručnjaka koji je predmet bodovanja odnosno kriterij za odabir ekonomski najpovoljnije ponude“. Ističe da slijedom navedenog, rukovodeći se načelom jednakog tretmana i transparentnosti, naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda nije kroz institut pojašnjenja od ponuditelja Core d.o.o. tražio dostavu dokumenata koje je ponuditelj bio dužan dostaviti u sklopu ponude. U prilog svojim tvrdnjama poziva se na dokumentaciju o nabavi kao i ranija rješenja tuženika od 5. ožujka 2020. i 7. kolovoza 2020. Smatra da je tuženik ocjenjujući osnovanim navod ponuditelja Core d.o.o. bitno odstupio od načela jednakog tretmana i transparentnosti, povrijedio je odredbe ZJN 2016, te svojim oprečnim pravnim shvaćanjima doveo do pravne nesigurnosti. Nadalje ističe da je ponuditelj Core d.o.o. protivno odredbama dokumentacije o nabavi naveo šest referenci, naručitelj ga je kroz institut pojašnjenja pozvao da navede pet referenci kojima dokazuje iskustvo stručnjaka, a pozvani ponuditelj se opredijelio za pet referenci među kojima nije bila referenca „Rekonstrukcija Mašković Hana“ i koju naručitelj nije bodovao. U slučaju da je naručitelj nakon očitovanja ponuditelja bodovao referencu na koju se ponuditelj u pojašnjenju nije pozvao, tada bi institut pojašnjenja doveo do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude, što je suprotno odredbi članka 293. stavka 2. ZJN 2016, pa smatra da je odluka tuženika o osnovanosti tog navoda protivna navedenoj odredbi. Nadalje navodi da iz točke 11.8.2 dokumentacije o nabavi proizlazi da se pri ocjeni ponude boduje bruto građevinska površina zaštićenih nepokretnih kulturnih dobara te je navedeni ponuditelj dostavio životopis stručnjaka Endre Siposa u kojem je naveo površinu od 5000 m², a u pojašnjenju u prvom postupku pregleda i ocjene ponuda ponuditelj samoinicijativno u životopisu navedenog stručnjaka navodi površinu od 6.798 m² te u drugom postupku pregleda i ocjene ponuda dostavlja životopis navedenog stručnjaka u kojem navodi površinu od 5000 m². Tužitelj smatra da je slijedom pravnog stajališta tuženika iz rješenja od 22. ožujka 2019. te slijedom odredbe članka 293. stavka 2. ZJN 2016, naručitelj pravilno prihvati površinu koju je ponuditelj naveo u zadnjem pojašnjenju, a koja je identična površini navedenoj u životopisu priloženom ponudi. Navodi kako se naručitelj nije upuštao u daljnja pojašnjenja jer bi isto predstavljalo pregovaranje u vezi s kriterijem za odabir ponude, a odluka o osnovanosti i u odnosu na taj navod protivna je odredbi članka 293. stavka 2. ZJN 2016, kao i pravnim stajalištima tuženika. Iz navedenih razloga predlaže da se uvaži tužba, poništi rješenje tuženika i odbije žalba ponuditelja Core d.o.o. Ujedno predlaže da mu se naknade troškovi žalbenog postupka i upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da je neosnovan navod tužitelja da je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je ocijenio da je naručitelj mogao primijeniti članak 293. ZJN 2016 i pozvati ponuditelja Core d.o.o. da dostavi presliku građevinske dozvole, odnosno naslovnice projekta/elaborata. Pojašnjava kako nije odstupio od svojih pravnih stajališta danih u rješenju od 5. ožujka 2020., jer postoji bitna razlika između ponude ponuditelja Randić i suradnici d.o.o. iz ranijeg postupka i ponude ponuditelja Core d.o.o. iz

ovog postupka. Ističe da je u konkretnom slučaju nesporno da ponuditelj Randić i suradnici d.o.o. u inicijalnoj ponudi, dakle, ponudi predanoj u roku za predaju ponuda, nije dostavio životopis Stručnjaka 1 u kojem bi bilo navedeno njegovo stručno iskustvo koje bi se bodovalo, dakle, njegova inicijalna ponuda nema podatak/element o stručnom iskustvu Stručnjaka 1. Za razliku od tog činjeničnog stanja, a koje je također nesporno, ponuditelj Core d.o.o. je u inicijalnoj ponudi, dakle, ponudi predanoj u roku za predaju ponuda predao životopis Stručnjaka 1 u kojem je navedeno njegovo stručno iskustvo koje bi se bodovalo, ali je propustio dostaviti prilog životopisu (presliku građevinske dozvole ili naslovnice projekta/elaborata) koji dodatno potvrđuje da je iskustvo navedeno u životopisu zaista ostvareno. Naručitelj je ponuditelja Randić i suradnici d.o.o. u ranijem postupku, pozvao u pregledu i ocjeni ponuda da dostavi životopis i u njemu odredi/iskaže stručno iskustvo Stručnjaka 1 koje bi se trebalo bodovati, čime je prešao granicu primjene članka 293. ZJN 2016, jer se na taj način u ponudu uvodi novi element koji nije postojao u inicijalnoj ponudi, a to je podatak o stručnom iskustvu koji je kriterij odabira ponude. Tuženik smatra kako s druge strane, ponuditelj Core d.o.o. naknadnom dostavom preslike građevinske dozvole, odnosno naslovnice projekta/elaborata ne unosi novi element u svoju ponudu koji nije postojao već u inicijalnoj ponudi. Smatra kako u ovom slučaju nema pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude jer je podatak stručnosti već poznat i određen životopisom predanim u inicijalnoj ponudi te takvo postupanje ne prelazi granicu primjene članka 293. ZJN 2016, i ne uvodi novi element u ponudu. Tuženik nadalje pojašnjava da je postupajući na temelju članka 293. stavka 1. ZJN 2016 naručitelju dopušteno zahtijevati od ponuditelja dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavljanje nužnih informacija ili dokumenata sve dok to ne dovodi do nove ponude. S druge strane, uvođenje novih elemenata u ponudu koji dovode do sadržajno različite ponude od inicijalne ponude, prelazi granice dopuštenog postupanja u smislu članka 293. ZJN 2016. U vezi s ovakvim tumačenjem, tuženik upućuje na presude ovoga Suda poslovni broj: UsII-499/19-3 od 20. srpnja 2019., UsII-428/19-6 od 5. rujna 2019. i UsII-136/19-9 od 13. ožujka 2019., kao i na Mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu pred Sudom EU C – 387/14 (presuda od 4. svibnja 2017.). Nadalje navodi da odredbom točke 11.8.2 dokumentacije o nabavi, ponuditelji nisu ograničeni brojem referenci koje mogu dostaviti u svojoj ponudi jer je tom odredbom naručitelj odredio da će se bodovati maksimalno pet referenci, što ne znači i ograničenje ponuditelju da u ponudi dostavi više od pet referenci. Smatra da je naručitelj imao pravo i obvezu od ukupno dostavljenih referenci (bez obzira na broj) bodovati maksimalno pet referenci koje udovoljavaju postavljenom uvjetu – zbrojene površine zgrada 5000m² GBP. Ujedno navodi da su u konkretnom slučaju postojale i nejasnoće u pogledu bruto građevinskih površina za dostavljene reference pa primjenom članka 293. ZJN 2016 od strane naručitelja ne bi bila prekoračena granica o primjeni te odredbe, već bi se razjasnile dostavljene informacije već sadržane u inicijalnoj ponudi. Iz navedenih razloga predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirana osoba Grad Jastrebarsko u odgovoru na tužbu, u bitnom ističe kako je u cijelosti suglasan s navodima iz tužbe te smatra kako je postupio u skladu s pravnim stajalištem tuženika iz rješenja od 5. ožujka 2020. Smatra da je tuženik u dvije činjenično identične situacije zauzeo potpuno oprečno stajalište, čime je doveo do pravne nesigurnosti u postupcima javne nabave te je osporeno rješenje nezakonito. Navodi da je točkom 11.8. dokumentacije o nabavi propisano da se iskustvo Stručnjaka 1 dokazuje sa pet referenci, a da je ponuditelj Core d.o.o u sklopu svoje ponude dostavio životopis stručnjaka Željka Pekovića u kojem je naveo ukupno šest referenci. U sklopu pojašnjenja dostavljenog 13. travnja 2020. navedeni ponuditelj se opredijelio za pet referenci, a koje nisu uključivale referencu pod brojem 6. „Rekonstrukcija Mašković Hana“ te ista nije bila predmetom bodovanja. Smatra da

je postupio u skladu s načelom jednakog tretmana te da je proveo pregled i ocjenu ponuda sukladno odredbama ZJN 2016, dok je tuženik svojim stajalištem odstupio od članka 290. stavka 1. ZJN 2016, te je njegovo rješenje nezakonito. Nadalje navodi kako je žalitelj samoinicijativno putem instituta upotpunjavanja ponude povećao bruto građevinsku površinu, te kao naručitelj nije prihvatio upotpunjavanje jer da je to prihvatio navedeni ponuditelj bi ostvario veći broj bodova. Ujedno ističe da je takav stav zauzeo i tuženik u rješenju od 22. ožujka 2013. Iz navedenih razloga predlaže da se usvoji tužba i tužbeni zahtjev te poništi osporeno rješenje.

Zainteresirana osoba Core d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnome ističe kako tužitelj pogrešno tumači pravni okvir primjene instituta upotpunjavanja ponuda iz članka 293. stavka 1. u vezi stavka 2. istog članka ZJN 2016. pozivom na ranije rješenje tuženika u istom predmetu nabave kod ponuditelja Randić i suradnici d.o.o. s obzirom da se ne radi o istom ili sličnom činjeničnom stanju te smatra kako je pravilno stajalište tuženika. Nadalje navodi da je tuženik ispravno utvrdio da naručitelj nije pravilno ocijenio njegovu ponudu jer prilikom bodovanja nije pregledao te bodovao referencu „Rekonstrukcija Mašković Hana“ odnosno, naručitelj nije ocijenio sve raspoložive reference pa time nije bodovao niti referencu pod 3. Navodi da je u inicijalnom životopisu Stručnjaka 3 pogrešno iskazao bruto površinu, a na zahtjev naručitelja dostavio jasno iskazanu površinu te je tuženik ispravno utvrdio da se u konkretnom slučaju radilo o očiglednoj nejasnoći, odnosno o popravljivom nedostatku u ponudi koji je trebalo razjasniti. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije tužbu kao neosnovanu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS) odgovori na tužbu dostavljeni su strankama ovog upravnog spora.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je Grad Jastrebarsko, kao naručitelj, 8. srpnja 2019. u Elektroničkom oglasniku javne nabave objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: izrada projektne dokumentacije za obnovu dvorca Erdody u Jastrebarskom, broj objave: 2019/S OF2-0026826, a kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene 70% i iskustva stručnjaka 30%.

Iz spisa nadalje proizlazi da je tuženik ranijim rješenjem od 5. ožujka 2020. poništio Odluku o odabiru od 23. siječnja 2020. kojom je naručitelj odabrao kao najpovoljniju ponudu ponuditelja Core d.o.o. Dubrovnik. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj je dvije ponude ocijenio valjanim te je donio novu Odluku o odabiru 23. lipnja 2020. kojom je odabrao ponudu tužitelja kao najpovoljniju. Na navedenu odluku o odabiru, žalbu je izjavio žalitelj, ovdje zainteresirana osoba Core d.o.o. te je tuženik poništio Odluku o odabiru od 23. lipnja 2012. i predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje.

Iz podataka ponovljenog postupka, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 18. lipnja 2020. proizlazi da je ponuditelj Core d.o.o. za Stručnjaka 1. Željka Pekovića dostavio pet referenci, međutim, naručitelj referencu broj 3. – „Revitalizacija utvrde Novo Brdo, Kosovo“, nije bodovao s obrazloženjem da u ponudi nije dostavljena preslika građevinske dozvole iz koje je vidljivo ime stručnjaka i/ili naslovnica projekta/elaborata temeljem kojeg je dobivena građevinska dozvola, iz koje je vidljivo ime stručnjaka (ukoliko isto nije razvidno iz građevinske dozvole). Stoga je ocijenjeno, da navedeni projekt ne ispunjava uvjete za bodovanje, budući da ponuditelj nije dostavio sve potrebne dokumente kojima se dokazuje specifično iskustvo Stručnjaka 1. Nadalje proizlazi da naručitelj nije koristio institut pojašnjenja/upotpunjavanja ponude iz članka 293. ZJN 2016 u odnosu na dokumente koji

nedostaju, jer je smatrao da bi takvim postupanjem došlo do pregovaranja oko kriterija za odabir ponude te da je takvo njegovo postupanje u skladu s rješenjem tuženika od 5. ožujka 2020.

Sukladno točki 11.8.2. dokumentacije o nabavi ponuditelji su bili dužni u sklopu svoje ponude dostaviti životopis stručnjaka i/ili presliku građevinske dozvole i/ili naslovnice projekta/elaborata, temeljem kojeg je dobivena građevinska dozvola iz koje je vidljivo ime stručnjaka (ukoliko isto nije vidljivo iz građevinske dozvole).

Tuženik je, ocijenio osnovanim navod ponuditelja Core d.o.o. da je naručitelj pogrešno bodovao njegovu ponudu u odnosu na Stručnjaka 1. Željka Pekovića jer nije bodovao referencu "Revitalizacija utvrde Novo Brdo, Kosovo". Polazeći od činjenica konkretnog slučaja, tuženik je utvrdio da je ponuditelj Core d.o.o. u trenutku predaje ponude raspolagao Stručnjakom 1, što je vidljivo iz dokaza predviđenog dokumentacijom o nabavi, odnosno životopisa te je cijenio kako je naručitelj mogao u takvoj situaciji primijeniti odredbu članka 293. ZJN 2016, i pozvati ga da dostavi presliku građevinske dozvole, odnosno naslovnice projekta/elaborata koji su traženi kao popratni dokumenti uz životopis te da takvim otklanjanjem nedostataka ne bi došlo do sadržajne izmjene ponude.

Razmatrajući sve podatke spisa predmeta, sadržaj odredbe točke 11.8.2. dokumentacije o nabavi, zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda te očitovanje svih stranaka, ovaj Sud ne nalazi osnovanim navod tužitelja kako u okolnostima konkretnog slučaja nije bilo mjesta primjeni odredbe članka 239. ZJN 2016, te da je tuženik zauzimanjem takvog pravnog stava bitno odstupio od stava iz svog ranijeg rješenja.

Prije svega valja istaknuti da je ovaj Sud u više svojih presuda (primjerice poslovni broj: UsII-499/19-3 od 20. studenog 2019.) izrazio stajalište da ne postoji načelni odgovor u odnosu na pitanje dosega članka 293. ZJN 2016, već da u svakom pojedinom slučaju treba procijeniti, je li konkretno postupanje naručitelja, odnosno ponuditelja u primjeni članka 293. ZJN 2016 izlazi iz okvira propisanog tim člankom ZJN. Ujedno, prema stajalištu ovog Suda, postupajući na temelju članka 293. stavka 1. ZJN 2016, naručitelju je dopušteno zahtijevati od gospodarskih subjekta dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavljanje nužnih informacija ili dokumentacije u primjernom roku, sve dok to ne dovodi do nove ponude. S druge strane, uvođenjem novih elemenata u ponudu koji dovode do sadržajno različite ponude od inicijalne ponude, prelazi granice dopuštenog postupanja naručitelja, odnosno ponuditelja u smislu članka 293. ZJN 2016.

U konkretnom slučaju nije sporno da je ponuditelj Core d.o.o. ponudi, koja je predana u roku, dostavio životopis Stručnjaka 1 u kojem je navedeno njegovo stručno iskustvo koje bi se bodovalo (kako je to i navedeno u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda), međutim, propustio je dostaviti prilog životopisu (presliku građevinske dozvole ili naslovnice projekta/elaborata) koji dodatno potvrđuju da je iskustvo navedeno u životopisu zaista i ostvareno. Stoga je, i prema ocjeni ovoga Suda, u pravu tuženik kada navodi da je navedeni ponuditelj već u inicijalnoj ponudi, odnosno u svom životopisu naveo potrebne podatke, odnosno reference o Stručnjaku 1 pa ga je naručitelj trebao primjenom odredbe članka 293. ZJN 2016 pozvati da naknadno dostavi preslike građevinske dozvole, odnosno naslovnice projekta/elaborata kao priloge životopisu, a koji bi dodatno potvrdili navode iz životopisa, kao traženog dokaza iz ponude. Stoga takvo postupanje naručitelja ne bi dovelo do pregovaranju u vezi s kriterijem za odabir ponude.

Polazeći od podataka spisa predmeta, ovaj Sud nalazi da navedena opisana situacija nije usporediva s postupanjem naručitelja u ranijem postupku u odnosu na ponudu ponuditelja Randić i suradnici d.o.o. Ovo iz razloga jer navedeni ponuditelj u svojoj ponudi, za razliku od ponuditelja Core d.o.o. uopće nije dostavio životopis kao dokaz u kojem bi bilo navedeno

iskustvo stručnjaka pa je tuženik u takvoj situaciji imao osnove za ocjenu da je postupanje naručitelja u takvoj situaciji, odnosno pozivanjem navedenog ponuditelja, da tek u postupku pregleda i ocjene ponude po prvi put dostavi navedeni dokaz, životopis, nedopušteno. Uspoređujući opisane situacije, prihvaća se stajalište tuženika da se ne radi o činjenično usporedivim situacijama jer je očito da postoje odlučne razlike između navedenih ponuda, slijedom čega, stajalište tuženika u osporenom rješenju ne izlazi iz okvira propisanog člankom 293. ZJN 2016, a niti stajališta iznijetog u ranijem rješenju, zbog čega se navodi tužitelja ne nalaze osnovanim.

Nadalje, ovaj Sud prihvaća i stajalište tuženika da je naručitelj u odnosu na ponuditelja Core d.o.o. bez obzira što je dostavio šest referenci za Stručnjaka 1, trebao bodovati onih pet referenci koje udovoljavaju postavljenom zahtjevu iz dokumentacije, a to je da se s maksimalno pet referenci mora postići vrijednost površine 5.000m² GPB, budući da dokumentacijom o nabavi nije ograničen broj referenci. U odnosu na takvo stajalište tuženika, ovaj Sud ne nalazi pravno relevantnim navode tužitelja. Nadalje, tuženik je ocijenio i da je naručitelj trebao pozvati navedenog ponuditelja na pojašnjenje bruto građevinske površine u referenci „Upravne zgrada u bivšem industrijskom kompleksu Rikard Benčić“ budući da je dao različite podatke u svojoj inicijalnoj ponudi te kasnije u pojašnjenju naručitelju. Tuženik je, u obrazloženju osporenog rješenja dostatno obrazložio i pojasnio kako se radilo o popravljivom nedostatku u ponudi i da je bilo mjesta primjeni članka 293. stavku 1. ZJN 2016, odnosno pozivanjem navedenog ponuditelja od strane naručitelja da razjasni koja je stvarna bruto površina, a koje obrazloženje prihvaća i ovaj Sud. Navodi tužitelja o tome da se naručitelj nije upuštao u daljnja pojašnjenja kod tako danog obrazloženja tuženika ne nalaze se pravno odlučnim za drukčiju pravnu ocjenu jer se ispravljanjem navedenih nejasnoća ne bi radilo o sadržajnoj izmjeni ponude.

Slijedom svega navedenog, suprotno navodima tužitelja, ovaj Sud nije našao razloge zbog kojih bih rješenje tuženika ocijenio nezakonitim, slijedom čega je trebalo temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude (točka I.).

S obzirom na ishod ovog upravnog spora tužitelj nema pravo na naknadu troškova spora temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a. (točka II.).

U Zagrebu 7. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlasteni službenik

